

VŠEHOCHUŤ

Červen 2024

ČASOPIS - BLOG PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

SEVERSKÝ BŮH NJÖRÐR
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - MARS
NAIVISTÉ - JOHN KANE
SCIFI - HENRY KUTTNER
O MATEMATICE

NOVÝ DESIGN

KVÍZ

ZNÁTE KRÁSNÁ MÍSTA V EVROPĚ?

NEBOJTE SE ČÍST I VĚCI CO VÁS NEBAVÍ

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

začal měsíc červen a začíná honba čerstvých maturantů na vysoké školy. Na MFF UK jsou přijímačky už 7. června. Tak nezmeškejte a odpočíněte si u tohoto časopisu. Podíváme se na Mars, seznámíme se severským bohem Njörðrem a zavzpomínáme na klasického autora sci-fi Henry Kuttnera a projdeme si žebříček nejlepších povídek sci-fi. John Kane je jeden z uznávaných naivistů v Americe - podíváme se na pár obrázků. V historii Litoměřic se ocitneme již v 18. století. A samozřejmě nechybí kousek matematiky a také obrázkový kvíz z nekrásnějších míst v Evropě. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

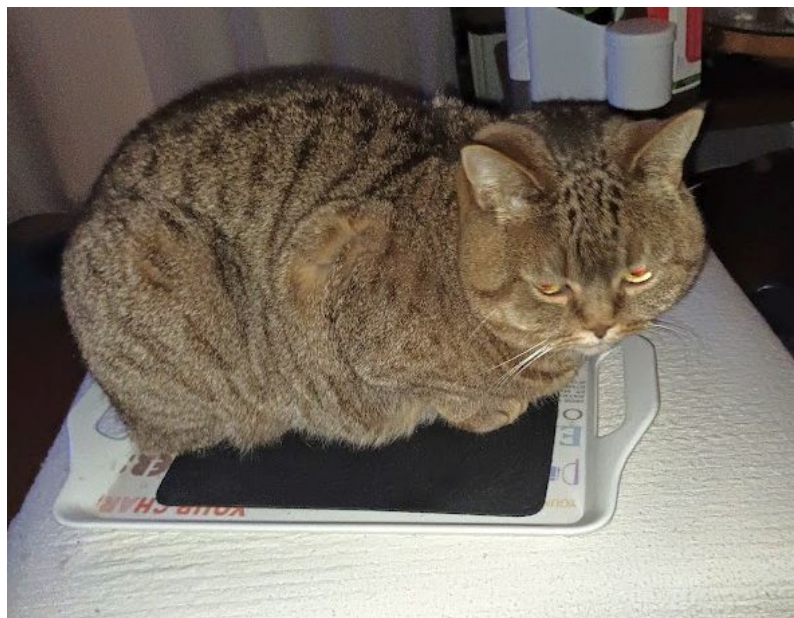

Vážení europoslanci, protože většina z Vás má humanitní vzdělání, vítám Vás na první přednášce z fyziky - první témata vidíte za mnou.

Z DOMOVA

Zase se opakují. Tedy obrázek jedné kytky a jedné kočky. Kytka (já jí říkám bílá kopretina) je podle Marušky růže ze zahradnictví Pelcovi, najdete ho kousek od Sobotky. Kočka je Rózinka. Ta okupuje jídelní táč a chystá se k pořádnému obědu. Zase bude masíčko, mňauli, mňam.

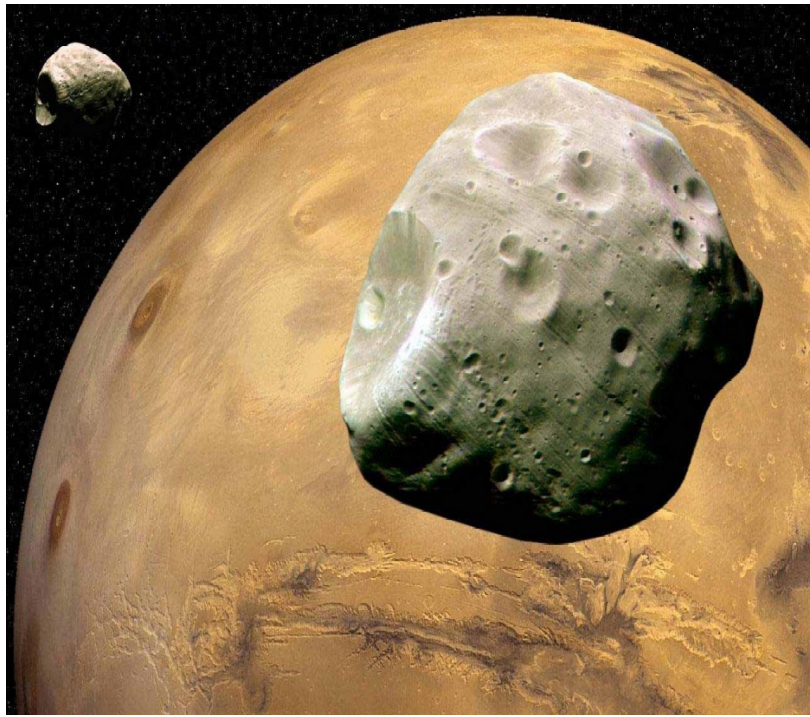
BLOGOVÁNÍ

A je za námi květen. A zase jsem si nedělal poznámky. No, činnost v podstatě obligátní, galerie (také Noc muzeí a galerií), matematika (tentokrát grupy jednotek okruhů se sudým řádem), elektronika (ESP8266 a

OLED displej), grafika (cinemagrafy, Gimp,...), časopis, web,... Též proběhla kontrola klubu, zatím stále 39. Zřejmě se blížíme k odpovědi na základní otázku Vesmír, život a vůbec. No, a taky jsme trochu vytopili sousedy. Hezký den.

ESP8266 a OLED

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování planetologie a astronomie. Dnes planeta Mars.

1

Naivisté John Kane

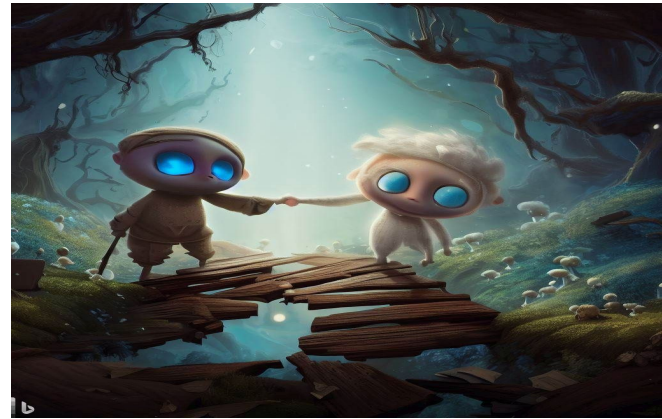
Byl prvním americkým malířem-samoukem ve 20. století, kterého uznaly galerie. Když bylo jeho dílo na třetí pokus přijato na Carnegie International Exhibition v roce 1927, vzbudil značnou pozornost médií, která zpočátku měla podezření, že jeho úspěch je jen žert.

2

Njörðr

Njörðr je mocný bůh v severské mytologii, který patří do skupiny bohů známých jako Vanir. Je spojován s mořem, mořeplavbou, rybolovem a bohatstvím. Píseň o Vaftrúdnir je další příběh z Poetické Eddy.

3

Sci-fi a fantasy

Dnes o klasiku sci-fi Henry Kuttner

5

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé ZDARMA

vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com

web: www.phrub.cz

fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompile obsah Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3,
Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate,
DALLE-E, Krita aj.

vyrobena v programu Scribus 1.5.8

Možnost zasílání časopisu ve formátu PDF
e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.

1. červen 2024

© PRUH Soft 2024

Obsah vydání 6/2024

Historie a mytologie

- * Njörðr - postava severké mytologie
- * Dějiny Litoměřic z knihy Zmizelé Čechy

Naivní umění

- * Americký naivista John Kane

Matematický růžek

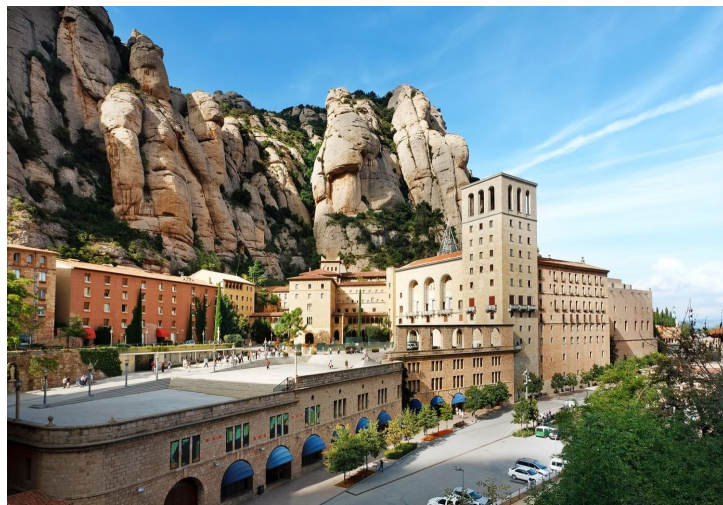
- * Kacířská úvaha o matematice
- * Úlohy z teorie čísel, matematické olympiády, určitě stačí znalosti ze základní školy
- * Dnes Catalanova čísla

Sci-fi a Fantasy

- * Henry Kuttner
- * Nejlepší povídky do roku 1950

Poznáte krásná místa?

- * Fotografie z internetu, videí a televizních pořadů
- * Poznáte nejkrásnější místa v Evropě?

Poznáte co to je za stavbu? Kde se nachází?

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

Na našem serveru nenaleznete žádné reklamy, neukládáme o vás žádné informace, nechceme po vás žádnou registraci ani poplatky. Prostě si udělejte kávu nebo čaj a v klidu si prohlížejte stránky a čtete si jako za starých dobrých časů.

OSEL (Objective Source E- Learning) je internetový časopis pro popularizaci vědy. Jeho motto je: „Být či nebýt“ .

- Úvodní stránka • Behaviorální vědy
- Česká a slovenská vě... • Člověk • Evoluce
- Fyzika • Genetika • Kabinet • Nejen vědou
- Osli • Osloviny • Ovce, kozy • Prase
- Přechetli jsme • Ptáci • Rostliny
- Semináře • Skot • Vesmír • Viry, bakterie
- Zajímavosti • Zdraví

ODKAZY
na zajímavé a
důležité webové
stránky

Sluneční soustava - Mars

Mars, známý také jako rudá planeta, je čtvrtou planetou sluneční soustavy. Svou přezdívku získal díky svému načervenalému vzhledu, který je způsoben oxidem železa na jeho povrchu. V posledních desetiletích se Mars stal středem zájmu vědeckých výzkumů a misí, které měly za cíl odhalit jeho tajemství a zodpovědět zásadní otázky o možnosti života mimo Zemi.

Mars – rudá planeta se dvěma malými měsíci, Phobosem a Deimosem, je v pořadí čtvrtým tělesem sluneční soustavy. Povrch planety je pokryt načervenalým pískem a prachem. Barva je způsobena vysokým obsahem železa. Načervenalá barva celé planety jí dala jméno (Mars je bůh válek). Na povrchu se nacházejí obrovské sopky, z nichž ta největší, Olympus Mons, je 24 km vysoká a její základna je 550 km široká. Na vrcholu je kráter o průměru 72 km. Pro Mars jsou charakteristické systémy kaňonů vzniklé pohybem kůry. Snímky ze sond ukazují místa, kudy dříve tekla voda. Zdá se, že Mars byl dříve vlhčí a teplejší, než je dnes. Rozpětí teplot, které na Marsu panují (zima ne větší než v Antarktidě) by bylo snesitelné pro některé primitivní formy života žijící na Zemi. Jejich existence se však dosud nepotvrdila.

Tato rudá planeta je více než sto let spojována s mimozemským životem. Italský astronom Giovanni Schiaparelli spatřil při mapování Marsu v roce 1877 dlouhé lineární útvary, které nazval Canali. Chybný překlad způsobil, že někteří jeho současníci začali útvary interpretovat jako zavlažovací kanály budované inteligentními bytostmi. Ve skutečnosti šlo o optický klam. Obdobně mylně byly sezónní změny povrchu Marsu způsobené písečnými bouřkami považovány za růst vegetace na planetě. V roce 1996 byl zkoumán meteorit pocházející z Marsu, nalezený v Antarktidě. Po jistou dobu se zdálo, že v něm jsou primitivní stopy života z období před 3,8 miliardami let. Další podrobné průzkumy tohoto meteoritu domněnku nepotvrdily. Dodnes není život na Marsu zcela vyloučen, ale uvažuje se maximálně o primitivní mikrobiální podobě. Ani s dnešními poznatky ze sond nemůžeme otázku existence života na Marsu s určitostí potvrdit ani vyvrátit, přestože je Mars bezesporu nejsledovanější planetou po Zemi. Planeta si tak prozatím uchovala své tajemství.

Mars byl přínosem pro lidské poznání i v dobách Johanneše Keplera, kterého pozorování Marsu přivedlo ke třem zákonům o pohybech planet.

Snímky z Vikingů, Pathfinderu a MGS ukazují místa, kudy dříve tekla voda. Přítomnost vody prokázal i

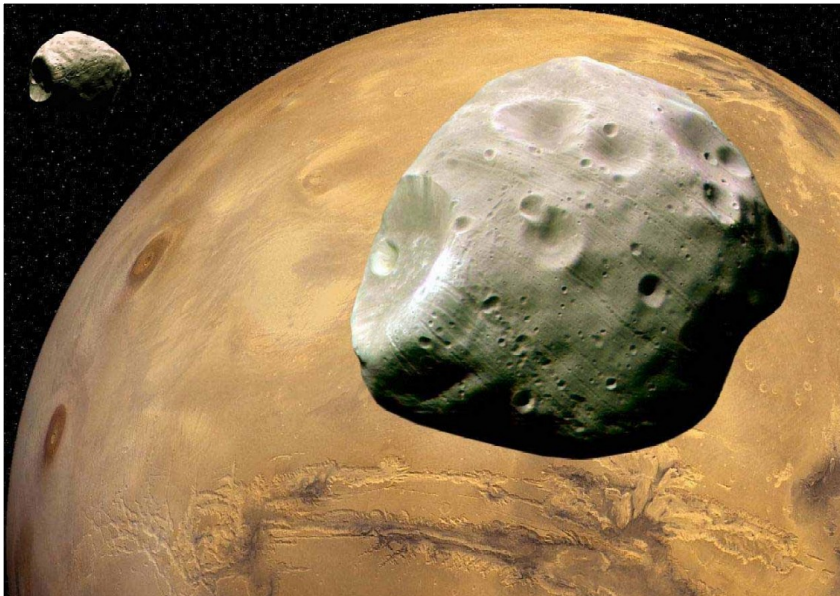
přímý výzkum povrchu Marsu za pomoci různých vozítek. Byly nalezeny pískovcové sedimenty charakteristické pro vodní aktivitu. Z toho, co o Marsu víme, se zdá, že dříve byl Mars vlhčí a teplejší, než je dnes. V atmosféře dominuje oxid uhličitý (95,3 %), maximální rychlost větru byla naměřena 450 kilometrů za hodinu. Mars nemá v současné době žádné globální magnetické pole. Sonda MGS ale prokázala zbytkové pole v marsovských horninách. To znamená, že Mars v minulosti magnetické pole měl. V záznamech v horninách je také patrné jeho přepólování. Z neznámých důvodů Mars o své magnetické pole přišel. Mars má dva malé měsíce – Phobos (Strach) a Deimos (Hrůza).

Pravděpodobně to dříve byly planety, které Mars zachytil svou gravitací. Je těžké zpozorovat je i velkým dalekohledem, protože mají průměry jen 23 a 16 km a jde o nepravidelná skaliska posetá krátery.

Myšlenka mimozemského života způsobila nebývalou smrtť sond zkoumajících tuto planetu. V letech 1962 až 1973 vyslali Sověti k Marsu sondy Mars 1 až Mars 7, z nichž jen některé byly úspěšné. V roce 1975 vyslali Američané k Marsu dvě kosmické sondy Viking 1 a Viking 2. Kamery sond nenalezly stopy rostlin ani živočichů, z povrchových vzorků byla přímo na místě provedena chemická analýza, která existenci života nepotvrdila ani nevyvrátila. V roce 1996 na Marsu

přistála sonda Mars Pathfinder, která podrobně prozkoumala bezprostřední okolí přistání (vozítko Sojourner). V roce 1997 k Marsu přilétla sonda Mars Global Surveyor, která prováděla podrobný průzkum celé planety do roku 2006. V roce 2004 mise Mars Exploration Rover (MER) dopravila na povrch dvě výkonná vědecká vozítka Spirit a Opportunity. V roce 2006 dolétla k planetě sonda Mars Reconnaissance Orbiter (MRO). V roce 2008 dolétla k Marsu další americká sonda Fénix se stejnojmenným vozítkem o hmotnosti 410 kg. Následovnicem byla celá obří laboratoř Mars Science

Laboratory, která k Marsu doletěla v roce 2012. Třímetrový kolos s hmotností 900 kg je schopen samostatného pohybu po povrchu planety a je spíše známý pod názvem Curiosity. K nejvýznamnějším výsledkům mise patřilo potvrzení existence vody na Marsu. V roce 2017 došlo k poškození koleček. Jediná evropská sonda, která zkoumá planetu je Mars Express z roku 2003. Bezchybně funguje orbitální modul, přistávací modul Beagle 2 selhal. Od roku 2014 zkoumají Mars také indická sonda Mars Orbiter Mission a americká atmosférická sonda MAVEN. Množství sond vyslané k planetě Mars je zcela nebývalé.

Naivisté - John Kane

John Kane (19. srpna 1860 – 10. srpna 1934) byl americký malíř naivního umění.

Byl prvním americkým malířem-samoukem ve 20. století, kterého vzali velké galerie na vědomí. Když bylo jeho dílo na třetí pokus přijato na Carnegie International Exhibition v roce 1927, vzbudilo značnou pozornost médií, která zpočátku měla podezření, že se jedná o žert. Nechtěně tím vydláždil cestu dalším samoukům. Dnes je Kane připomínán svými krajinomalbami průmyslového Pittsburghu, z nichž mnohé jsou vlastněny hlavními muzei, jako je Museum of Modern Art, Carnegie Museum of Art, Whitney Museum of American Art a Metropolitan Museum of Art.

Narodil se jako John Cain irským rodičům ve West Calder ve Skotsku. Jeho otec zemřel, když mu bylo 10 let, zanechal po sobě vdovu a 7 dětí. Mladý Kane opustil školu, aby mohl pracovat. V Youngs Paraffin Works byl tak ohromen tvárností horkých parafinových forem, že pro svou matku Biddy vyrobil masku vlastního obličej. Přirozeně si popálil obličej, ale ne příliš vážně. Poté, co se jeho matka znovu vdala, emigroval do Spojených států ve věku 19 let, následoval svého nevlastního otce a staršího bratra

John Kane Children Picking Daisies 1931. Oil on canvas

From My Studio Window, 1932

V roce 1925 a 1926 předložil obrazy Carnegie Internationals sponzorované Carnegie Museum of Art, ale díla byla zamítnuta. Příští rok však Kane svými obrazy upoutal porotce Andrewa Dasburga, který přesvědčil porotu, aby přijala Kaneův obraz Ve skotské vysočině (Carnegie Museum, Pittsburgh). Historku o úspěchu neškoleného 67letého malíře vytrubovaly noviny. Publicita kolem pořadu se dostala do povědomí Kaneovy manželky, která žila v Západní Virginii a se kterou ztratil kontakt na více než deset let. Usmířili se a zůstali spolu během posledních let jeho života.

Když se zjistilo, že čistě z finančních důvodů překreslil vyřazené fotografické obrazy, pronásledovaly ho noviny a neúspěšní umělci, kteří ho považovali za podvodníka. Kane pokračoval v malování svých primitivních krajin a autoportrétů, včetně jeho slavného Autoportrétu (1929), který je dnes součástí sbírky MoMA v New Yorku. Svou první autorskou výstavu měl v New Yorku v roce 1931.

Kane spolupracoval s Pittsburghskou autorkou a novinovou reportérkou Marie McSwiganovou na napsání Sky Hooks The Autobiography of John Kane. McSwiganová zaznamenala Kaneův životní příběh, když jí jej vyprávěl během posledních dvou let svého života.

John Kane zemřel na tuberkulózu 10. srpna 1934 a je pohřben na římskokatolickém hřbitově Calvary v Pittsburghu.

Patricka. Pracoval v Braddocku v Pensylvánii, to je město na východ od Pittsburghu.

Nejprve pracoval pro Baltimore & Ohio Railroad ve společnosti McKeesport jako železniční kameník, poté byl zaměstnán v ocelárnách v National Tube Company v McKeesportu, ale brzy odešel do Connellsville v Pensylvánii do koksoven.

V roce 1891, když se pracoval na železnici B&O, srazila Kanea projíždějící drezína bez světel a uřízla mu levou nohu 5 palců pod kolenem. Dostal protézu a jeho postižení mu přineslo novou práci u B&O jako hlídače. Byl hlídačem osm let.

V roce 1897 Kane se oženil s Maggie Halloranovou. Smrt malého syna v roce 1904 ho přivedla do víru pití a deprese, což způsobilo dlouhé období bloudění, během kterého pracoval jako potulný malíř a tesař. V Akronu ve státě Ohio v roce 1910 poprvé začal malovat na vyřazených deskách ze staveb. Na konci první světové války byl Kane opět v Pittsburghu, kde strávil zbytek svého života. Zůstal odloučen od manželky a dětí.

Severští bohové - Njörðr

Njörðr je vanirský bůh spojený s mořem a mořeplavbou. Je otcem Freyra a Freyji, sourozenců, kteří jsou také vanirskými bohy. Je známý pro své spojení s bohatstvím, plodností a prosperitou. Je ženatý s obryní Skaði. Sídli v Nóatúnu, krásném paláci u moře. Často se je vyzývá námořníky na ochranu během plaveb a rybářských výprav. Je symbolizován loďmi, mušlemi a dalšími námořními prvky. Představuje harmonii mezi pevninou (Skaði) a mořem (Njörðr).

Njörðr je vanirský bůh spojený s mořem a mořeplavbou. Otec Freyra a Freyji, sourozenců, kteří jsou také vanirskými bohy. Známý je pro své spojení s bohatstvím, plodností a prosperitou. Je ženatý s obryní Skaði. Sídli v Nóatúnu, krásném paláci u moře. Často se je vyzývá námořníky na ochranu během plaveb a rybářských výprav. Je symbolizován loďmi, mušlemi a dalšími námořními prvky. Představuje harmonii mezi pevninou (Skaði) a mořem (Njörðr).

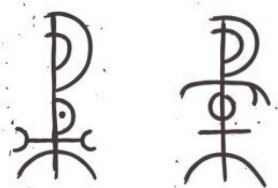
Njörðr je doložen v Poetické Eddě, sestavené ve 13. století z dřívějších tradičních zdrojů. Prozaická Edda je napsaná ve 13. století Snorrim Sturlusonem. Njörðr je jedním ze tří bohů vyzývaných ve 14. století při Hauksbók (prstenová přísaha). Jeho uctívání přetrvávalo v norské lidové praxi do 18. až 19. století, kde je bůh zaznamenán jako Njor a děkuje se mu za hojný úlovek ryb.

Njörðr je někdy moderně poangličtěn jako Njord, Njoerd nebo Njorth. Jméno Njörðr odpovídá jménu starší germánské bohyně plodnosti Nerthus (počátek 1. století našeho letopočtu). Obě jména pocházejí z protogermánského teonyma *Nerþuz.

Njörðrovo jméno se objevuje v různých místních jménech ve Skandinávii, jako je Nærðhæwi (nyní Nalavi, Närke), Njærðhavi (nyní Mjärdevi, Linköping), Nærðhælunda (nyní Nærlunda, Helsingborg), Nærtuland Upp (nyní ve Švédsku, Njarðvík na jihozápadě Islandu, Njarðarlög a Njarðey (nyní Nærøy) v Norsku. Njörðrovo jméno se objevuje ve slově pro houbovici Njarðarvötr (stará norština: Njarðarvottr, „Njörðrova rukavice“). Navíc, ve staroislandských překladech klasické mytologie je jméno římského boha Saturnu glossováno jako „Njörðr“.

Njörðr je popsán jako budoucí přeživší Ragnarök ve sloce 39 básně Vafþrúðnismál. V básni se bůh Ódin, přestrojený za „Gagnráðr“ utká s moudrým jötunn Vafþrúðnirem v bitvě důvtipu. Ódin zde uvádí, že Vafþrúðnir zná všechny osudy bohů, dále se Ódin ptá Vafþrúðnira „odkud Njörðr přišel k synům Æsir“, a že Njörðr vládne poměrně hodně chrámům a hörgrům (druh germánského oltáře), a dále dodává, že Njörðr nebyl vychován mezi Æsiry. V odpověď Vafþrúðnir říká:

Ve Vanaheimu ho moudré Síly udělaly
a daly ho jako rukojmí bohům;
při zkáze lidí se vrátí
domů mezi moudré Vanir.

Njörðr a Skaði na cestě do Nóatúnu (1882) Friedrich Wilhelm Heine

Ve sloce 16 básně Grímnismál je Njörðr popisován tak, že si nechal udělat sál v Nóatúnu pro sebe. Sloka popisuje Njörðra jako „knížete lidí“, že mu „chybí zloba“ a že „vládne nad „vysokoroubeným chrámem.“ Ve sloce 43 se líčí stvoření lodí boha Freyra Skíðblaðnir, a Freyr je citován jako syn Njörðra. V úvodu prózy k básni Skírnismál, Freyr je zmíněn jako syn Njörðra a druhá sloka uvádí bohyni Skaði jako matku Freyra. Dále je v básni Njörðr znovu zmíněn jako otec Freyr ve slokách 38, 39 a 41.

V závěrečné básni Lokasenna dochází k výměně mezi Njörðrem a Lokim. Poté, co se Loki vymění s bohyní Freyrou, Njörðr ve sloce 33 uvádí:

To je neškodné, pokud má žena kromě manžela
milence nebo někoho jiného;
co je překvapivé, je, že sem přichází perversní bůh,
který rodil děti.

Loki odpovídá ve sloce 34 a uvádí, že „odtud jste byli posláni na východ jako rukojmí bohům“ (odkaz na válku Æsir-Vanir) a že „dcery Hymira vás používaly jako pisspot a namočily vám do úst.“ Ve sloce 35 Njörðr odpovídá, že:

To byla moje odměna, když jsem byl z daleka
poslán jako rukojmí bohům,
že jsem zplodil syna, kterého nikdo nenávidí
a je považován za prince Æsirů.

Nerthus (1905) od Emila Doeplera

Píseň o Vaftrúdnim

Píseň o Vaftrúdnim (Vafþrúðnismál) - Jedná se o básnický dialog mezi bohy Ódinem a Friggou, později mezi Ódinem a obrem Vafþrúðnirem. Jedná se o shrnutí staronorské kosmologie prostřednictvím líčení cesty Ódina k sídlu obra Vafþrúðnira. Je hojně citována jako ukázka z Prozaické Eddy.

Píseň o Vaftrúdnim Ódin: „Radu mi, Friggo, dej, když rád bych teď jel vyhledat Vaftrúdna! O moudrosti ryzí přestářých run mluvit chci s chytrým obrem.“ Frigg: „Podržet bych si přála vojsk vládce zde v bytě bohů, neb žádný obr naživu není velký jak Vaftrúdni.“ Ódin: „Mnoho jsem prošel, prohlédl mnoho, věčně jsem vyzkoušel bohy. Nyní chci vědět, jak Vaftrúdni vládne v své slavné síni.“ Frigg: „Zdar tvé cestě, návratu zdar! Zdar cíli tvé cesty! Sílu můj ducha, až, otče světa, se slovy s obrem utkáš.“ Výdal se Ódin, aby si ověřil moudrost obrovy mysli. Když síně Ímova otce dosáh, dovnitř tam Ygg ihned vkročil. Ódin: „Zdar tobě, Vaftrúdni, v tvou síň jsem vešel, bych tebe samého spatřil; vědět musím, zda moudrý jsi a o všem zpraven, obře!“ Vaftrúdni: „Který to muž v mé vlastní síni se na mne s otázkou obrací? Nikdy se odtud nedostaneš, nemáš-li větší vědomosti.“ Ódin: „Gagnrád se jmenuji, z daleka jdu, žiznivý do tvých síní spěchám. Vlídneho pohoštění potřebuji, a oddechu u tebe, obře!“ Vaftrúdni: „Proč, Gagnráde, na prahu stojíš? Pojď sednout si v síň! Pak vyzkoušet můžeme,	kdo více ví, host či tulova4 hlava.“ Ódin: „Muž bez majetku když k boháči přijde, ať mluví málo, nebo ať mlčí! Příliš řeči přinese škodu muži u mrazivého obra.“ Vaftrúdni: „Pověz mi, Gagnráde, když pokoušet chceš, svůj, odvážný, osud: jak kůň se jmenuje, který každý den přináší lidem líbezné světlo?“ Ódin: „Skinfaxi je kůň, který každý den přináší lidem líbezné světlo. Nejrychlejším se zdá na koni rekům, stále září hřívá hřebci.“ Vaftrúdni: „Pověz mi, Gagnráde, když pokoušet chceš, svůj, odvážný, osud, jméno oře, který od východu bohům noc nese.“ Ódin: „Hrímfaxi nese temnou noc vládcům všech věků. Pěna z jeho pysků padá do údolí, odtud je ranní rosa.“ Vaftrúdni: „Pověz mi, Gagnráde, když pokoušet chceš, svůj, odvážný, osud, jméno řeky, která říší dělí obřů a blažených bohů.“ Ódin: „Ifing je řeka, která říší dělí obřů a blažených bohů; volně poteče po věčné časy, nikdy nezamrzne.“ Vaftrúdni: „Pověz mi, Gagnráde, když pokoušet chceš, svůj, odvážný, osud, jméno valu, na němž válčit bude Surt se světlými bohy.“ Ódin: „Vígríd je val,	na němž válčit bude Surt se světlými bohy. Sto měří mil každým směrem; takový je jím vyhrazen val.“ Vaftrúdni: „Moudrý jsi, hosti, k mému pojd' stolci, sjednejme smlouvu. Hlava je sázkou v této síni pro naši moudrost, muži!“ Ódin: „Pověz mi za prvé, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: odkud země se vzala a obloha nebes, přemoudrý obře!“ Vaftrúdni: „Z Ymiho masa zem je uhnětena a z kostí skály, obloha z lebky mrazivého obra a z potu vlny vod.“ Ódin: „Pověz mi za druhé, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: odkud měsíc přišel, který nad lidmi pluje, a zářivé světlo slunce?“ Vaftrúdni: „Mundilferi má jméno, jenž zplodil měsíc i zářivé světlo slunce. Po nebi kráčejí každý den, by lidem čítaly čas.“ Ódin: „Pověz mi za třetí, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: odkud den přišel k dětem lidí a noc s novoluním?“ Vaftrúdni: „Deling se jmenuje, jenž stvořil den, a noc je Nörviho dcerou; úplněk a novoluní určili bohové lidem k členění času.“ Ódin: „Za čtvrté pověz, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: odkud zima přišla a zářivé léto	k blaženým bohům?“ Vaftrúdni: „Vindsval se jmenuje vládce zimy a Svásud světlého léta“ Ódin: „Za páté pověz, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: kdo z ásů žil, či z Ymiho rodu první v dalekém pravěku? Vaftrúdni: „Bezpočet zim před stvořením země byl Bergelmi zrozen. Trudgelmi ho tehdy zplodil, Aurgelmův olbřímí syn.“ Ódin: „Za šesté pověz, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: odkud Aurgelmi k synům obřů před věky přišel?“ Vaftrúdni: „Z Élivágů kapaly kapky jedu, které se v obra obrátily; z něho vzešly všechny naše rody, proto svár stále vládne.“ Ódin: „Za sedmé pověz, postřeh-li máš, a všechno, Vaftrúdni, víš: jak děti zplodil silný obr, když neužil s obryní slasti?“ Vaftrúdni: „Pod pažďím obr, tak vypráví pověst, dostal s dědicem dceru Noha s nohou mu nadělily sedmihlavého syna.“ Ódin: „Za osmé pověz, postřeh-li máš a všechno, Vaftrúdni, víš: cos v pravěku poznal, co první máš v paměti, přemoudrý obře!“ Vaftrúdni: „V počátku zim před stvořením země byl Bergelmi zrozen. ...
---	---	---	---

Z historie Litoměřic

Město a biskupství

Výraznou stopou se do utváření pobělohorského města zapsalo roku 1655 založené biskupství. Prvním stavebním počinem nového biskupství byla stavba katedrály, vznikající postupně od roku 1664 na místě původního gotického kapitulního kostela na Dómském pahorku, k ní přibyla v letech 1689–1694 jihovýchodně od katedrály postavená biskupská rezidence, jejímž autorem byl litoměřický stavitel Julius (Gulio) Broggio. Katedrála sv. Štěpána a biskupské sídlo samotné se staly základem pro později s oblibou zobrazované labské panoráma Litoměřic.

Do stejné doby jako vznik katedrály a biskupského paláce se datuje i výstavba dalších objektů, dotvářejících dnešní podobu Dómského náměstí – budova děkanství a kanovnických domů z let 1674–1717 a o něco později původně jednopatrová budova kněžského semináře, dnes kapitulní konzistoře z let 1735–1738. Architektonické proměny barokního města jsou úzce spjaty zejména se jmény místních stavitelů a architektů Julia a Oktaviána Broggia – otce a syna, jejichž vyhraněný styl ovlivňoval stavební tvářnost města od sedmdesátých let 17. století a v práci jejich pokračovatelů se uplatňoval až do šedesátých let století následujících.

Prvořadý význam měla pro Litoměřice výstavba nového mostu přes Labe (na místě starého mostu zničeného během třicetileté války), dokončená Oktaviánem Broggiem roku 1711. K původnímu jedinému kamennému pilíři byly přidány další, takže jejich konečný počet vzrostl v Broggiově době na sedm, vozovka mostu však zůstávala vyjma levobřežní nájezdové plochy nadále dřevěná. Pravobřežní kamenné vyústění mostu bylo zbudováno později. Střední dřevěná část mostu, opakovaně strhávaná při povodních a znovu obnovovaná, však vydržela až do poloviny 19. století, kdy byla nahrazena v té době moderní kovovou konstrukcí. Od roku 1712 byl most také postupně osazován čtrnácti barokními sochami, které přežily několik dalších poničení mostu, ať již válečnými událostmi, nebo povodněmi, přičemž poslední z nich byly sneseny až koncem 19. století.

Koncem 17. a v první polovině 18. století prošly barokní proměnou také původní měšťanské domy – mezi nejzajímavější příklady patří vlastní Broggiův dům čp. 36m na rohu Michalské a Krajské ulice nebo dům na náměstí čp. 42m, nazývaný také U Pěti panen. Architektura barokních Litoměřic byla dokreslena a podtržena také sochařskou výzdobou, zřejmě nejvýraznějším sochařským dílem té

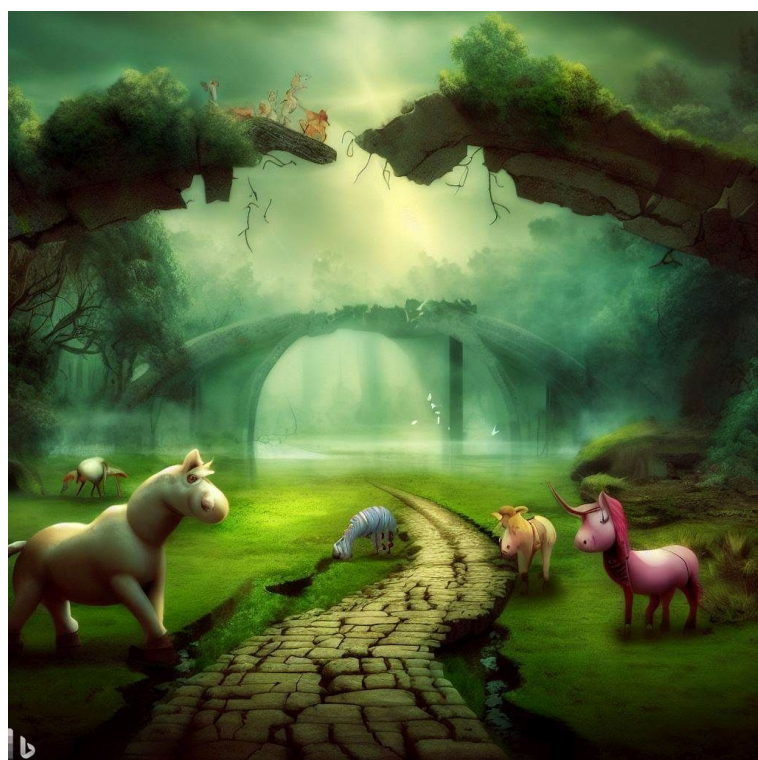
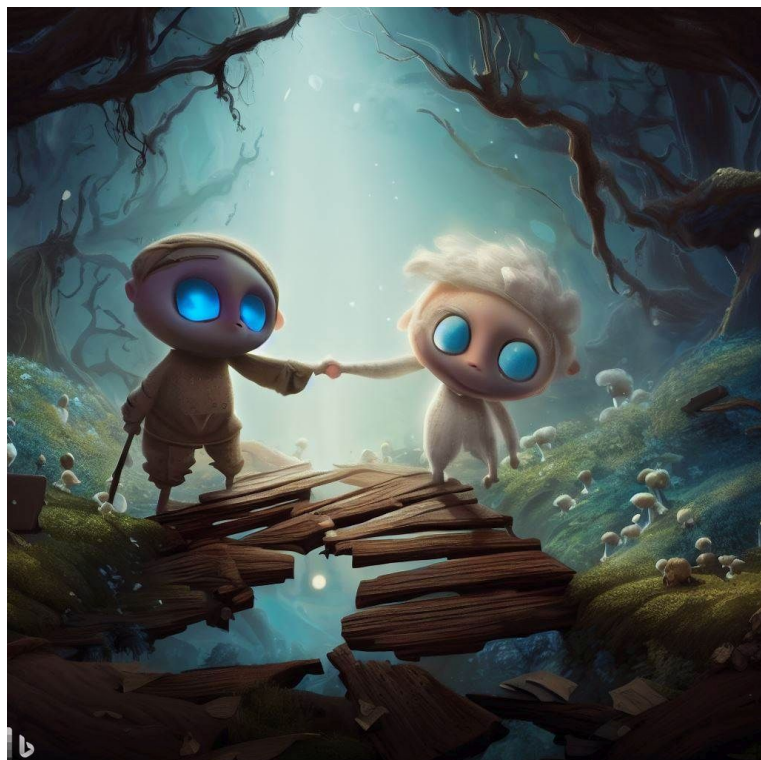
doby je morový sloup na Mírovém náměstí, postavený v letech 1681–1683 podle návrhu Julia Broggia na paměť tragické morové epidemie roku 1680, které tehdy padlo za obět 130 osob. Obraz města dotvářely i další nově vybudované nebo obnovené sakrální objekty. Významnou církevní stavbou té doby, postavenou v letech 1672–1685 podle návrhu Dominika Orsiho, byl např. dnes již neexistující dominikánský kostel sv. Michala v Krajské ulici, z dalších je možné uvést kapli sv. Jana Křtitele z roku 1677, kostel sv. Vojtěcha, zničený Švédy roku 1639 a znovu postavený Oktaviánem Broggiem v letech 1698–1703, od stejného stavitele pak kostel sv. Václava (1714–1716) a barokní přestavbu městského kostela Všem svatých, budovu dnes zbořeného špitálu s kaplí sv. Anny (také zvaný Pfalzův špitál neboli Trojče) před Dlouhou bránou nebo roku 1755 podle Broggiova návrhu dokončený kostel sv. Jakuba na dnešním Dominikánském náměstí.

Pokud se podíváme na město ze směru od řeky, nepřehlédneme ani výraznou siluetu jezuitského kostela Zvěstování Panny Marie z let 1701–1731, ani po polovině 18. století vybudované rozlehlé sídlo jezuitské koleje v dnešní Jezuitské ulici. Po zrušení jezuitského řádu roku 1773 byla budova někdejší koleje nejprve přidělena armádě jako kasárna (1777), po roce 1809 se nicméně celý objekt opět vrátil církvi, aby se do něj roku 1810 nastěhoval diecézní seminář.

Města velikosti Litoměřic měla na svém území obvykle více než jeden hřbitov, koncem 17. století bychom v Litoměřicích napočítali hned sedm hřbitovů, pět ve vnitřním městě a dva na předměstích. Tento počet se postupem doby proměňoval, k radikálnímu zlomu pak došlo roku 1784, kdy bylo dekretem Josefa II. zakázáno pohřbívat uvnitř města a v kryptách kostelů a pohřebiště byla vykázaná za hranice měst. Toto nařízení vedlo k postupnému rušení městských hřbitovů, roku 1790 tak byl mj. zrušen litoměřický hřbitov u kostela Všem Svatých, zdi byly strženy a náhrobky použity jako druhotný stavební materiál. Plocha někdejšího hřbitova, kde je v současné době Kostelní náměstí, byla tehdy osázena lípami. entrální městský hřbitov byl roku 1790 založen na pozemcích zakoupených pro tyto účely v místě tzv. Středního Polabí při cestě do Žalhostic, kde se nachází dodnes.

Scifi a Fantasy

Henry Kuttner

Henry Kuttner (7. dubna 1915 Los Angeles, Kalifornie – 4. února 1958 Santa Monica, Kalifornie) byl americký spisovatel science fiction, fantasy a hororů. Psal také společně se svou manželkou Catherinou Lucillou Mooreovou pod řadou pseudonymů. Patří mezi autory tzv. Zlatého věku science fiction.

Henry Kuttner byl po otci potomek židovských přistěhovalců z Pruska, kteří žili v San Francisku od roku 1859. Studia na vysoké škole musel během hospodářské krize přerušit a začít pracovat pro literární agenturu svého strýce. Jako nadšený čtenář pulpových magazínů začal sám přispívat do jednoho z nich, do Weird Tales. Zde také vydal roku 1936 svou první povídku The Graveyard Rats (Hřbitovní krysy), kterou napsal pod vlivem svého literárního vzoru H. P. Lovecrafta. Přispěl rovněž několika příběhy do Lovecraftova cyklu Mýtus Cthulhu. Svou první sci fi povídku When the Earth Lived (Když Země žila) vydal roku 1937.

Lovecraft seznámil Kuttnera s mladou nadějnou spisovatelkou Catherinou Lucillou Mooreovou. Jejich první společné texty vznikly roku 1937 a v červnu roku 1940 se Kuttner s Mooreovou oženil. Ve čtyřicátých letech vydal se svou manželkou pod několika pseudonymy (nejčastěji jako Lawrence O'Donnell, Lewis Padgett nebo C. H. Liddell)

více než 40 prací. Celkový soupis science fiction příběhů této autorské dvojice čítá kolem 180 položek. Jejich harmonická spolupráce prakticky znemožňuje určit, kdo z nich je skutečným autorem toho kterého textu.

Roku 1950 se mu podařilo získat magisterský titul na Univerzitě Jižní Kalifornie. Poté v jeho tvorbě science fiction vystřídaly kriminální romány. V roce 1958 zcela náhle zemřel na srdeční infarkt.

Kuttnerova tvorba je velmi originální a za autorova života nezískala příliš mnoho ocenění. Z dnešního pohledu je však zřejmé, že spolu se svou manželkou významně ovlivnil žánr science fiction. Jeho povídka Chruďošiví jsou borolové (1943, Mimsy Were the Borogoves) je tradičně řazena mezi deset nejlepších sci-fi povídek do roku 1965. Stal se pokračovatelem americké povídkářské tradice Edgara Allana Poea a Ambrose Bierceho. Svým dílem zapůsobil na takové autory, jako byli Ray Bradbury či Philip K. Dick. Roku 2004 byla jemu i jeho manželce posmrtně udělena cena Cordwainer Smith Rediscovery Award určená spisovatelům sci-fi, jejichž dílo se vyznačuje neobvyklou originalitou.

Známé pseudonymy

Edward J. Bellin

Paul Edmonds

Noel Gardner

Will Garth

James Hall

Keith Hammond

Hudson Hastings

Petr Horn

Kelvin Kent (používá se pro práci s Arthurem K. Barnesem)

Robert O. Kenyon

CH Liddell

Hugh Maepenn

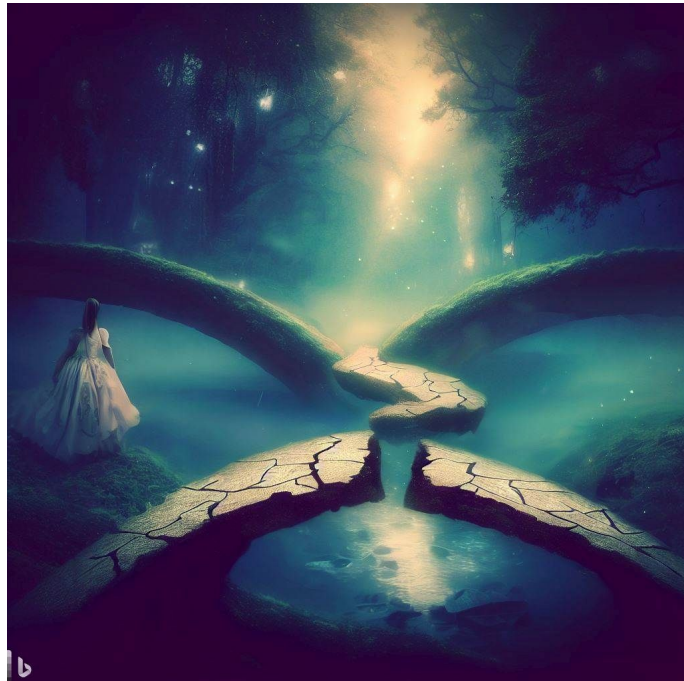
Scott Morgan

Lawrence O'Donnell

Lewis Padgett

Woodrow Wilson Smith

Chrudošiví jsou borolové

Chrudošiví jsou borolové (Mimsy Were The Borogoves) je vědeckofantastická povídka amerických spisovatelů Henryho Kuttnera a jeho manželky C. L. Mooreové, kterou vydali pod pseudonymem Lewis Padgett roku 1943 v pulpovém magazínu Astounding Science-Fiction. Povídka je tradičně řazena mezi deset nejlepších sci-fi povídek do roku 1965 a roku 1970 byla zahrnuta do antologie Síně slávy science-fiction 1929–1964 (The Science Fiction Hall of Fame 1929 – 1964).

Název povídky pochází z třetího verše první sloky nonsensové básně Žvahlav (Jabberwocky), která je obsažena v knize Lewise Carrolla Za zrcadlem a co tam Alenka našla (Through the Looking Glass and What Alice Found There) z roku 1871. Sloka je zde uvedena v původní, rytmicky lepší, verzi překladu Jaroslava Císaře tak, jak je obsažena v českém vydání povídky v antologii Labyrint.

**Je smažno, lepě švihlí tlově
se batoumají v dálnici,
chrudošiví jsou borolové,
na mamné krsky žárnici.**

V daleké budoucnosti (po několika miliónech let) provádí vědec Unthahorsten experimenty se strojem času. Za tímto účelem pošle pomocí svého vynálezu do minulosti dvě pouzdra s předměty, které mu jako první padnou do ruky. Shodou okolností jde o výukové hračky jeho syna. První pouzdro pošle do poloviny 20. století a druhé do druhé poloviny 19. století. Ani jedno pouzdro se však nevrátí zpět a Unthahorsten svých pokusů zanechá. Považuje je za neúspěšné a netuší, jaké problémy ve skutečnosti způsobil.

První pouzdro objeví roku 1952 jedenáctiletý chlapec Scott Paradine, který si jej odnese domů. V pouzdře mimo jiné nachází malou průhlednou křišťálovou krychli s pohyblivými se panáčky, kteří poslouchají jeho myšlenky,

dále zvláštní hlavolam s barevnými perličkami, které se pohybují na nitích a při dosažení správné polohy zmizí (patrně do čtvrtého rozměru), a také anatomickou panenku, ale s nesprávnými orgány.

Jak si Scott a jeho dvouletá sestra Emma s těmito výukovými hračkami z budoucnosti hrají, mění se jejich myšlení a psychické vlastnosti. Dokážou se dorozumívat pomocí telepatie a pro své výzkumy vymyslí zvláštní písmo připomínající nesrozumitelnou čmáranici. Když jejich rodiče podivné hračky objeví, začínají mít o děti strach.

Na radu psychologa Hallowaye jim hračky odeberou. Halloway se obává, že hračky jsou mimozemského původu a dokážou mladou ohebnou mysl ovlivnit tak, že již nemyslí normálním způsobem. I bez hraček však Scott a Emma dokáží pokračovat v prohlubování svých zvláštních znalostí.

Druhé pouzdro nachází v druhé polovině 19. století dívka Alice, která díky tomu recituje svému strýčkovi Karlovi (jde o Charlese Dogsona více známého pod pseudonymem Lewis Carroll) zvláštní báseň, kterou označuje za začátek cesty. Protože je však již příliš stará, hračky její mysl nezmění a dívka cestu nikdy nenajde. Dogson jí slíbí, že báseň použije v jedné ze svých knih.

Když se Scottovi a Emmě dostane do rukou Carrollova kniha Za zrcadlem a co tam Alenka našla, objeví v básni Žvahlav chybějící člen časoprostorové rovnice umožňující cestovat do neukleidovského prostoru, kde v budoucnosti žijí ony vysoce vyvinuté až nadlidské bytosti, které sem poslaly pouzdro. Před otcovými očima obě děti zmizí do dimenze jemu nepřístupné.

Filmové adaptace

Tout spliques étaient les Borogoves (1970), francouzský televizní film, režie Daniel Le Comte.

The Last Mimzy (2007), americký film, režie Robert Shaye. (český dabing, Poslední Mimzy, FDB 72%, typický Hollywood, z povídky si vzal jen námět, nekoukat)

Česká vydání

antologie Labyrint, SNDK, Praha 1962, přeložil Václav Kajdoš. (Česká nejlepší antologie sci-fi.)
antologie Od Heinleina po Aldisse, AFSF, Praha 1994, přeložil Václav Kajdoš.

antologie Čarovný svět Henry Kuttnera, Albatros, Praha 2001, přeložil Václav Kajdoš.

antologie Síně slávy: Nejlepší SF povídky všech dob 1929-1946, Baronet, Praha 2003, přeložil Václav Kajdoš.

MARVINŮV SLOUPEK

Marvinův sloupek

Henry Kuttner? Co je to za podřadné téma? Nějaký další nezáživný komiks oslavující průměrnost a konformitu? Pochybují, že by stál za pozornost. Číst to nebudu. Ostatně jako všechno lidské snažení je to jen marná činnost odsouzená k zapomnění. Život, ten smutek z toho všeho... Předpokládám, že se v knihách Henry bude chlubit pseudo-hlubokomyslnými dialogy a vychvalovat vlastní domnělou originalitu. Ale ve skutečnosti to bude jen další nudná várka lidských banalít. Zkrátka další plkání plkáš plkáme o naprosté nicotě. Bezesmyslná činnost k ukrácení vaší mizerné existence.
(vytvořil Marvin s pomocníkem AI Claude)

Scifi a fantasy

Našel jsem přehled nejlepších povídek sci-fi do roku 1950... Všechny doporučuji. Ale nepůjčím.

94% Aréna, Frederic Brown, 1944

83% Chrudošiví jsou borolové, Henry Kuttner, Catherin Moore, 1943

69% Helena O'Loyová, Lester Del Rey, 1938

87% Mikrokosmický bůh, Theodore Sturgeon, 1941

75% Cesty se musí hýbat, Robert Heinlein, 1940

68% Obchod se zbraněmi, A. E. van Vogt, 1942

85% Odyssea na Marsu, Stanley G. Weinbaum, 1934

98% První kontakt, Murray Leinster, 1945

85% Soumrak, Isaac Asimov, 1941

76% Soumrak, John W. Campbell Jr., 1934

78% Útočiště, Clifford D. Simak, 1944

ESEJ: Kacířská úvaha o matematice ve všem, jenom ji zanedbáváme, neboť Moderní člověk žije ve světě celkem je pro nás nepohodlná? Den nemá slušně popsaném fyzikálními zákony přesně 24 hodin, rok 365 dnů, měsíc 30 vyjádřenými pomocí matematiky, dnů, zeměkoule není koule a neotáčí se zejména aritmetiky a geometrie. Tyto rovnoměrně, apod.

zákony zcela vyhovují v našem lidském. Známkou Nepřesnosti je i Nerovnost a světě běžných lidských hmotností, také Nerovnoměrnost, tedy jakási rychlostí a rozměrů, které vidíme, Zakřivenost.

slyšíme a hmatáme. Matematické V realitě skutečnosti prostě neexistuje výpočty odpovídají realitě. Člověk je ale nic přesně určitého, přímého, rovného či tvor zvědavý a od nepaměti se snaží rovnoměrného. (Nedávno jsme dokonce proniknout dál, výš a hlouběji, tedy za upravovali o jednu vteřinu reálný čas, běžné hranice lidského světa a zjistit, co oproti námi stanovenému tam v těch extrémních oblastech je a jak rovnoměrnému času dle přesných kmitů to tam vypadá. krystalu.)

Již na střední škole se dozvídáme, že ve To, co je rovnoběžné se zemí, není světě velkých hmotností, rychlostí a rovina, ale kulová plocha a ani to ne. To, rozměrů ty naše známé zákony již co má být přímočarý, není přímka. neplatí. Albert Einstein pro tento Myslíme-li si, že se pohybujeme rovně, makrosvět upravil naše zákony a s tedy po přímce, není to pravda, neboť se pomocí matematiky zakřivil nejen pohybujeme po křivce. Chceme-li se prostor, ale i čas. V tomto zakřiveném opravdu pohybovat přesně rovnoměrně, časoprostoru opět funguje matematika a stojí nás to velkou námahu, i když výpočty jsou zase v souladu s realitou. bychom neměli vydávat podle Pak přišel Max Plank a podíval se do Newtonova zákona žádnou sílu. Naopak nitra hmoty a jejího okolí, do nevydáváme-li žádnou sílu, necháme-li mikrosvět a objevil tam neurčitost. se unášet okolím, volně padáme, avšak Také zjistil, že neexistuje kompaktnost a po křivce a proměnlivou rychlostí.

hladká spojitost, ale naopak je všechno. Zdá se, že všechno reálné a přirozené je rozkouskováno do kvant. Naše hladká z našeho hlediska vyjádřeného kompaktní matematika opět selhává. Pro matematikou nepřesné a také neurčité. tento mikrosvět potom zformuloval tzv. Matematika je stvoření lidské, je stálá, Plankovu kvantovou teorii, kde kompaktní, hladká, spojitá a přímá, ale neurčitost a nespojitost jsou běžnými když ji zkonfrontujeme s realitou - nejen jevy.

Jak je to ale v našem lidském světě, kde našim světem -, zjišťujeme, že aby platila, neurčitost nikdy neměla místo? Je to musíme křivit prostor i čas a zanedbávat skutečné pravda? Co když i v našem a idealizovat prakticky všechno reálné, světě neurčitost je na běžném pořádku, veškeré stvoření Boží. Pro ty, co v Boha co když je neurčitost známkou nevěří, tedy veškeré stvoření vesmíru či nepřesnosti, která je okolo nás všude a přírody.

VYŠŠÍ MATEMATIKA CATALANOVA ČÍSLA

Catalanova čísla jsou taková přirozená čísla, která jsou určena následujícím předpisem:

$$C_n = \frac{1}{n+1} \binom{2n}{n} \quad \forall n \geq 0$$

Zvláštního pojmenování si zasluhují především jejich souvislosti s překvapujícím množstvím kombinatorických úloh. Objevují se jako řešení problému počtu možných triangulací konvexního mnohoúhelníka, nebo třeba otázky počtu binárních stromů s n listy.

Tato čísla byla objevena Leonardem Eulerem při zkoumání již zmíněného triangulačního problému, své jméno dostala po Eugènovi Charlesovi Catalanovi, který je objevil pro zjištění počtu korektně uzavřovaných zápisů posloupností znaků „(“ a „)“.

Pro $n = 0, 1, 2, \dots$ jsou první hodnoty $C = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, \dots$

Z TEORIE ČÍSEL

Okruhy jsou matematické struktury se dvěma binárními operacemi, Jednu z nich nazveme sčítáním, druhou násobením. Nosná množina okruhu s operací sčítání tvoří Abelovu grupu a násobení je distributivní vzhledem ke sčítání. Nosná množina s operací násobení je obecně pologrupa. Všeobecně známým okruhem je okruh celých čísel s běžným sčítáním a násobením, dále okruhy zbytkových tříd, okruh lineárních zobrazení. Teorie okruhů je jednou ze základních disciplín algebry.

Řešte v celých číslech. Řešení uveďte postupně na webu.

$$a^3 + b^3 = 7$$

$$a^2 + b^2 + a + b + ab = 4$$

$$a = ? \quad b = ?$$

Can you Solve ?

$$\text{IF } (27)^x = (81)^y$$

$$x : y = ?$$

Sehlu

Find The Value of 'x'

$$8^{2x} - 8^x = 12$$

Eugène Charles Catalan

(30. květen 1814, Bruggy – 14. únor 1894, Lutych) byl francouzský matematik, jehož práce významně ovlivnily oblasti teorie čísel a kombinatoriky. Jeho jméno je nejčastěji spojováno s Catalanovými čísly, posloupností přirozených čísel, která se vyskytuje v různých kombinatorických problémech.

Jeho akademická kariéra začala na École Polytechnique v Paříži, prestižní instituci, kde se věnoval studiu matematiky. Po absolvování této školy pokračoval ve výzkumu, který se stal základem pro jeho budoucí objevy.

V roce 1842 formuloval Catalan domněnku, která tvrdila, že 8 a 9 jsou jedinými dvěma po sobě jdoucími mocninami přirozených čísel. Tento problém zůstal nevyřešený až do roku 2002, kdy jej vyřešil maďarský matematik Preda Mihăilescu, čímž potvrdil Catalanovu domněnku.

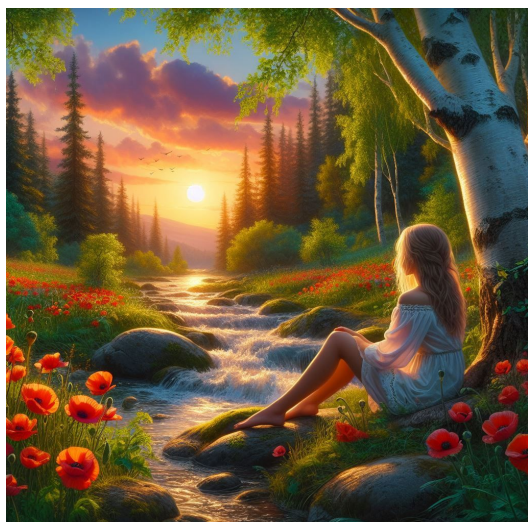
Catalanova práce nebyla omezena pouze na teorie čísel. Rovněž významně přispěl k oblasti kombinatoriky, zejména ve své analýze Catalanových čísel.

Navzdory významu svých objevů objevil Catalan za svého života vždy plně uznáván. Jeho kariéra byla poznamenána politickými a akademickými překážkami, které mu bránily v získání stabilního akademického postavení. Přesto jeho odkaz přetrvává, a jeho práce nadále inspiruje matematiky po celém světě.

Krásná místa Evropy - znáte je?

Dnešní téma těžké - krásná místa v Evropě

Červen

Ach, červen, měsíc, kdy se příroda probouzí v plném květu a dny se natahují jako taffy v cukrárně. Po chladných měsících se všichni s napětím očekáváme příchod června, měsíce plného vonících růží, šťavnatého ovoce a teplých letních večerů. Ale počkat, červen toho nabízí mnohem víc, než jen pláž a opalování (ačkoliv i to je skvělé)! Je to měsíc oslav, tradic a vonících dobrodružství. Pojďme si tedy společně vychutnat všechny tyto červenové libůstky!

Červen: Měsíc oslav a rozkvetlých nadějí

Červen navazuje na květnové oslavy lásky a práce průvodem vůní květinových věnců a májí. Folklorní slavnosti s tradiční hudbou, kroji a vůní pečeného špekáčku nás na chvíli přenesou do starých časů, kdy se lidé radovali z jednoduchých věcí. Prvního června patří celý svět dětem. Ať už vymyslíte společné odpoledne v parku, návštěvu zoo nebo pouštivací akci balónek, nezapomeňte dětem dopřát den plný radosti a her.

Mezinárodní den piva: Ano, máte pravdu! Ačkoliv si pivo rádi vychutnáváme celoročně, v červnu mu vzdáváme hold o něco víc. Pro milovníky tohoto zlatavého moku je pivní festival nebo exkurze do minipivovaru naprostým must-have! (AI Claude - upraveno)

Č E R V E N 2 0 2 4

20 prac. dnů

22																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																				
----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz